

ZPRAVODAJ KESL RYU

NEJLEPŠÍ KARATEKA KLUBU ZA 1. POLOLETÍ

Vždy mě pobaví, nebo nepobaví, teď nevím :-), že se občas najdou, taci, kteří nechápu, proč vůbec vést tabulku nejlepších karatek a k čemu dobrá. Běžné lidské snažení směřuje u normální populace k tomu dosáhnout v čemkoliv mety a pokud je v nás něco víc, máme tužbu být mezi těmi, kteří se v čemkoliv snaží být dobří, být nejlepší. Ve sportu je to základem snažení, ale karate je i něco navíc. Být nejlepší karateka není jen být nejlepší závodník-sportovec, ale být lepší tak nějak vůbec. Zvláště v dnešní nelehké covidové době to není jen o „Já, Já“, ale především o zapojování se do klubových aktivit, tréninkové docházce a morálce, zkrátka každý, kdo vůbec v tabulce je, zasluhuje uznání a respekt jako ten, kdo pochopil o čem je podstata a filozofie karate. Je jisté že u těch mladších to je hlavně o vlivu a důslednosti rodičů. Jak již bylo řečeno, doba je nelehká, ale díky všem těm, s kterými jsme cvičili v mrazu i horku, prodřeli cvičební boty na asfaltu, ale tím demonstrovali, že nejsme pouze gymnasté na tatami, ale jsme opravdovými bojovníky, kteří se učí čelit překážkám které proti životu jsou sice jen minimální, ale jak by se řeklo co se v mládí naučíš...-. To že ta nejlepší z těch opravdu dobrých je Hanka Vašíčková by se dalo po těch letech říct, že to je normálka. Obětavost, loajalita, silná vůle je to, co jí dává za příklad všem v našem klubu. Že se stal nejlepším v mužích Jáchym Jetel je naopak velmi milým překvapením a dárek pro trenéra. Cílevědomost, vytrvalost a snaha při tréninku je příkladná a to že ze „slamáčka“ vyrostl chlapík o půl metru vyšší mu nezabránilo obsadit stupínek nejvyšší pro nejlepšího karateku. Pokud použijeme doslova výraz „přepaterováno“, je to lichotivý výraz. Můžeme se domnívat, kdo je hlavní rodinný tahoun skutečnosti, že „Paterata“

jsou ve všem na špici:-), za vše mluví fakt, že na druhém místě ve ženské tabulce je Lucka Paterová a třetí příčka patří Radce Paterové. Tím je i bez většího překvapení fakt, že stříbro v tabulce mužů získal Timon Pater navíc nejmladší ze všech! Překvapivě, ale zaslouženě se v čele tabulky umístili, bratři Křížové a i tady nemusíme dlouho hledat „šedou eminenci“ za těmito úspěchy:-). O pár bodíků se starší Filip umístil na třetím místě. Nejen těm úplně nejlepším gratulace, ale i všem, kteří v tabulce jsou, protože díky vám klub KESL ryu přežije i covid a bude pokračovat už 28 rok stále dál. Díky vám!

NEJLEPŠÍ KARATEKA KESL RYU 2021 za první pololetí 2021

Poradí	Jméno	Body	Stupeň	Potřebí	Jméno	Body	Stupeň
1	JETEL Jáchym	2100	stř	1	VÁŠIČKOVÁ Hanka	2480	M
2	PATER Timon	1800	mlá	2	PATEROVÁ Lucie	2150	D
3	KRÍŽ Filip	1790	stř	3	PATEROVÁ Radka	2080	M
4	KUČERA Marek	1540	D	4	KURZOVÁ Barbora	1370	stř
5	KRÍŽ David	1530	stř	5	KUNCOVÁ Lucie	1140	stř
6	SLEZÁK Jan	1430	ml	6	ANDRŠOVÁ Petra	1020	M
7	PATER Mikuláš	1380	stř	7	HORŇKOVÁ Bára	790	stř
8	KUNC Ondřej	1330	M	8	SÍMONOVÁ Pavla	770	M
9	KONFRŠT Petr	1220	S	9	HORŇKOVÁ Laura	720	mlá
10	KUNC Štěpán	910	mlá	10	SÍMONOVÁ Andrea	540	I
11	OKTÁVEK Marek	800	stř	11	SIBŘINOVÁ Tereza	400	stř
12	SLEZÁK Matěj	540	mlá	12	SIBŘINOVÁ Nikola	350	mlá
13	VODOLÁN Jan	510	stř	13	DVOŘÁKOVÁ Kristýna	300	stř
14	ANDRŠ Vojtěch	460	D	14-16	DVOŘÁKOVÁ Veronika	200	mlá
15	HORVÁTH Martin	410	M	14-16	JANSOVÁ Jana	200	M
16	HESS Dominik	360	stř	14-16	JANSOVÁ Simona	200	mlá
17	JURÁNEK Lukáš	350	stř	17	HESSOVÁ Michaela	180	stř
18	JANSA Daniel	330	stř	18	RYBÁKOVÁ Magdalena	100	stř
19	SÍMONOV Zdeněk	250	D				
20	JURÁNEK Jakub	200	stř				
21	DÖRER Jan	100	M				

„BĚŽEC MĚSÍCE ČERVNA“ ANEB BEZ BĚHU NEJSEM SPORTOVEC

Aby se průměrný boxer mohl vůbec zúčastnit nějakého krajského zápasu, určitě zařadí do tréninkového plánu 3x týdně běh cca 10km/40-45 min. K tomu ostatní „omáčka“ jako sprinty, posilovna a běžný trénink boxera. My, co děláme „rekreační“ sport občas hledáme důvody, proč zrovna my nemáme ty medaile. Ale tento problém není pouze v karate, stěžují si i ostatní trenéři. Chybí zapálení pro věc, odolnost, vytrvalost a až moc snadno hledáme výmluvy jako moc učení, nedostatek času, únavu, počasí atd. Srdcaři nám odcházejí, mladí nemají dostatečnou motivaci být lepší. Pak se divíme proč některé naše sporty celkově upadají. Vítězem opět Hanka Vašíčková, která má už věk dost nad 30let, pochopitelně chodí do práce, zdravotní neduhy se jí také nevyhýbají, ale přesto dokáže jít příkladem. Petr Konfršt běhá po práci po tmě a nebo brzy ráno, Radka zvládne veškeré po-

vinnosti a ještě motivovat svoje ratolesti, což je jistě větší dřina než běh. Bráchrové Křížovi běhají a současně zvládají ve stejný den i tréninky, Honza Slezák by mohl všem vyprávět, co to je opravdový každodenní fofr a přesto běhá a ještě silou vůle se snaží motivovat synka. A tak bych mohl pokračovat u všech, co pochopili. Rodina Paterova je vůbec skvělá. Běhá prostě celá rodina! A já + Kačka? Nejsme v tabulce, ale věřte že makáme každý den. Prostě nás to baví...

BĚŽEC ČERVEN 2021

Vašíčková Hanka	123.30
Konfršt Petr	102.00
Paterová Radka	69.20
Kříž Filip	66.30
Kříž David	66.30
Paterová Lucka	51.50
Jan Slezák	51.00
Jetel Jáchym	46.00
Martin Horváth	44.00
Šimonová Pavla	39.20
Pater Mikuláš	29.30
Pater Timon	19.30
Šimonová Andrea	18.60
Andršová Petra	14.50
Kurzová Barbora	14.30
Kunc Ondřej	10.20
Jansová Jana	6.74
Jansa Daniel	3.63
Jansková Simona	3.63
Kunc Štěpán	3.00

rodiče	
Pater Lukáš	32.40
Horad David	18.51

KESL RYU SHOTOKAN z.s.
www.sk-kesh-ryu.cz,
tel.: 777940769,
e-mail: sk-kesh-ryu@seznam.cz

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

Nejdůležitější body:

- > Mimo přání aby jste si užili prázdniny, je třeba si připomenout, že v dnešním čase nevíme co přijde na podzim. Využijte tedy každou chvíli k pohybové aktivitě, nejen pro optimální případné soutěžní výsledky, ale především pro zdraví a silnou imunitu. Určitě kolem sebe potkáváte antirouškaře, antivakcinaře, různé konspirátoři, chytrolíny, epidemiology a virology amatéry, ale v konečné fázi když zdravotně začne hořet vám tito nepomůžou. Pouze vy můžete ovlivnit zdali budete zdraví, odolní vůči nemocem i dnešnímu covidu...

Uvnitř tohoto vydání:

Na NP spokojenost... 2

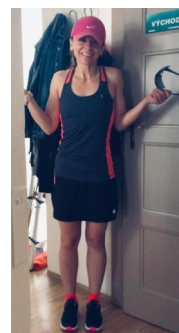
Běhání je ten nejryzejší bojový sport... 2

Našli se i taci, kteří si mysleli... 2

Noví nositelé STV dan v našem klubu... 3

Letní kemp opět akcí mimořádných zážitků... 3

Moje cesta bojovým uměním... 4

Prostě klubový běžecký borec 2021...

NA NP ČSKE PO DELŠÍ DOBĚ A VZHLEDEM K PODMÍNKÁM SPOKOJENOST

I když je pochopitelné, že pro sportovce jsou soutěže kořením a motivací do další práce, myslím, že by drtivá většina dnešních „karatistů“ nepochopila a nebo nevěřila, že jsme vlastně kdysi dělali karate pouze proto, abychom byli lepší a pochopili myšlenku a cestu starých mistrů. Soutěží nebylo mnoho a v začátcích max. 2-3 do roka. Proto by nás dnešní doba neměla psychicky deptat a je třeba hledat pozitivita ve sportu i bez soutěží a počítat i s faktem, že přístup ke karate a cvičení vůbec je třeba změnit, protože se klidně může stát, že na podzim se situace z loňského roku bude opakovat. Faktem je, že pokud chceme udržet u sportu zvláště žactvo a mládež vůbec, bez soutěží to půjde dost těžko. Tak že uskutečnění NP ČSKe široká veřejnost uvítala a z naší pozice jsme rozhodně nečekali super výsledky, protože i když můžeme stále my „starší psi“ oponovat, že jsme kdysi cvičili kde se dalo, tedy i venku, neznali jsme tatami a tréninky byly maximálně dvakrát týdně hodinu a půl, trénování rok a půl venku se přece jenom

na soutěžících částečně podepsalo. Je jasné, že nám hlavně chyběl sparing na kumite, protože ale realita technik i v kata bude stále ruku v ruce s fyzickou kondicí, bylo na každém z nás, jak v nuceném „přípravném období“ na sobě sami zapracujeme. Hodnocení jednotlivců nechávám bez komentáře :-), i když našlo se pár jedinců, kteří šli výkonnostně nahoru. 2.místo Timona Patera v kumite a 3.místo v kata, 3.místo Lucky Paterové v kumite a 5.místo v kata, 3.místo Filipa Smutného v kata a 5.místo Matyáše Housky v kata je tedy potěšitelné, jak vždy říkám výsledky nepodceňujeme, ale ani nepřeceňujeme a nejspíše fyzické testy na kempu ukáží, zdali jsme tělem i duší sportovci a nebo si na karate jen tak hrajeme. Rodič chválí, trenér kritizuje, ale přes to i od něj gratulace za snahu. Vždy je třeba však pro každého připomínat fakt, že kde nic není ani smrt nebere, jak by řekl klasik tj. Neexistují úspěchy bez vlastního přičinění a dřiny.

„BĚHÁNÍ JE TEN NEJRYZEJŠÍ BOJOVÝ SPORT, JAKÝ SI LZE PŘEDSTAVIT. PŘI KAŽDÉM KROKU BOJUJETE SAMI SE SEBOU.“ R. Jackson

Cítat hovořící za vše, a navíc už co se týká běžeckých výzev a vysvětlování v našem klubu bylo řečeno také vše. Někdo pochopil podstatu všeho, co jsme se snažili vymýšlet pro členy našeho klubu, někdo ne, ale tak to prostě chodí. Většinou si nepřipouštíme, že zdraví, fyzická kondice a psychická rovnováha nepřichází samy, je třeba vytrvalosti, cílevědomosti a mnohdy odříkání a sebekázně, abychom se nemuseli ptát, když přijdou problémy, kde se stala chyba. Jak již jsem psal jinde, můj respekt a úcta všem těm dříve narozeným, kteří se dokázali při všech těžkostech doby, starostech a práci se donutit k pravidelnému běhu a jít příkladem i pro ty podstatně mladší. Pro mě naprostí „sympaťáci“ rodiče, kteří všemi možnými prostředky a přesvědčováním donutili svoje ratolesti k pravidelné aktivitě. Slyšíme kolem sebe neustále co kdo dělá špatně, co nezvládá, rádi se kritice přidáme, ale mnohdy zapomínáme na to, že my jsem tvůrci jaký máme život a jaké budou mít děti vzory pro svůj život. Dost úvah a zpátky k běhu. Cca od 1. dubna, před tím byla jiná výzva do konce května se stala naprosto famózní běžkyně **Hanka Vašíčková s 404.km!** Hned v závěsu další borec

Petr Konfršt 363.km a **Jan Slezák 295.km.** Po těch už se zapsal první borec z mládeže a sice **Jáchym Jetel 270.km** a další **Marek Kučera 234.km.** Do „dvoustovkařů“ se zařadili **Martin Horváth 218.km**, **Lucka Paterová 209.km**, **Filip a David Křížovi**, oba **200.km.** Super výkonem se na dalších místech umístili **Radka Paterová 169.km**, **Timon Pater 163.km mladší žák!**, **Pavla Šimonová 157.km**, **Mikuláš Pater 135.km**, **Petra Andršová 95.km**, **Andy Šimonová 81.km**, **Veronika Rešová 69.km**, **Filip Smutný 67.km**, **Kristýna Dvořáková 67.km**, **Matěj Slezák 61.km**, **Ondřej Kunc 55.km**, **Jana Jansová 46.km**, **Štěpán Kunc 45.km**, **Lucka Kuncová 44.km**, **Barbora Kurzová 42.km**, **Vojtěch Andrš 39.km**, **Luboš Janoušek 27.km**, **Jakub Slnaň 26.km**, **Simona Jansová 24.km**, **Veronika Dvořáková 17.km**, **Jáchym Hořák 17.km**, **Bára Hořinková 16.km**, **Daniel Jansa 15.km** no a na závěr dotaz. Fakt to nešlo u většiny více? A nebo to budou opět jen výmluvy hodně učení, horko, zima, nedostatek času atd. Pouze zde se tak trochu odkopáme zdali jsme sportovci a nebo to že děláme karate považujeme pouze za kroužek na vyplnění času...

NAŠLI SE I TACÍ, KTEŘÍ SI MYSLELI ŽE BĚHAJÍ PRO MĚ :-), NEBĚHAJÍ...

Je až někdy nadlidský výkon přesvědčit některé jedince, že opravdu neběhají pro mě, ale pro sebe. Samotné bodování pro běžné IQ pochopitelné, pak již je to někdy práce :-). Našli se i tací, kteří se cítili ukřivdění, když nepochopili výzvu, našli se i tací, kteří dokonce konspirovali o zvýhodnění těch sympatičtějších. Není to mnohdy lehké, ale jak říkám, podle sebe soudím tebe a každý svého štěstí strůjce. Naštěstí se takto prezentovali dva-tři, tak že újmu náš klub nezaznamenal. Pokud se bodovalo, z tabulek bylo zřejmé, že na body dosáhl ten, kdo splnil smysl běhu. Jak se bodovalo už bylo psáno, ale pokud mi někdo napsal, že on nepotřebuje tabulky, no má vlastně pravdu, to já také ne. S Kačkou prakticky nemáme den bez aktivity, kolo, běh, trénink, protože to prostě máme rádi a chceme být zdraví. Proč tedy soutěže, výzvy či tabulky. Právě pro ty, kteří tabulky údajně nepotřebují, protože buď nedokáží pravidelně systematicky sami na sobě pracovat, neběhají, nebo cokoliv jiného. Celá moje každodenní práce s tabulkami, nejdříve zaměřené na

čas, pak pravidelnost a nyní vzdálenost je, aby ti, kteří nepochopili sport jako takový viděli, že u ostatních že to jde. Tak že když vám děkuji za každý běh, není to za to že běháte, to považuji u sportovce za automatické, ale za to, že jste pochopili smysl tj. ti nejlepší motivovat ty mladší a méně výkonné. O soudržnosti klubu v těžké době ani nemluvě. Tak že velké díky ne že běháte, ale díky za to jací jste!!!!

NOVÍ NOSITELÉ STV DAN KARATE NAŠEHO KLUBU

Než si budeme povídat o nových mistrech karate v našem klubu, začnu jako vždy trochu rozvláčně. Když jsme kdysi dělali zkoušky na stv Dan, byla zkušební komise složená z pěti mistrů, veličin tehdejšího karate, později to byli tři. Z mého pohledu to byla hlavně proto, že udělování černého pásu je velmi zodpovědná úloha a vždy by to mělo být úzce spojené s morálkou zkušebního. V zahraničí, pokud to jsou seriózní zkoušky od opravdových mistrů a mezinárodních zkušebních komisařů, vždy se zkoušky skládají několik dní, aby bylo zřejmé, že se nejedná pouze o atleta, ale člověka, který alespoň něco pochopil z cesty DÓ. Když jsem například skládal zkoušky na 1. Dan, byl jsem nejen závodníkem, ale i trenérem, rozhodčím a v neposlední řadě pořadatelem turnajů. Doba se změnila, jsme svědky udělování stv Dan jen za jakousi demonstraci pár technik, udělování údajnými zahraničními mistry jen proto, že byli pozváni a je jim to zapláceno atd. Já sám jako vyšší stv Dan, který může udělovat černé pásy jsem si uvědomil, že mnozí ti, hlavně mladší, zklamali, sešli z cesty DÓ a tím jim je černý pás vlastně na nic. Někteří berou získání černého pásu jako cíl a neuvědomují si, že to je právě začátek dle odkazu starých mistrů: „Černá je barva všech barev-neodráží fyzikální zákony. Je to barva cvičence, který získal vysoké charakterové vlastnosti a k jehož technické dovednosti a úrovni bylo třeba ujit dalekou cestu karate do. Černá není barvou vítězství na konci cesty, ale noci, která ukazuje, že den začínal žlutou barvou slunce a končil černou barvou noci, po které začíná no-

vý den. Tedy cesta BUDO KA nekončí, ale teprve začíná“. Proč tato předmluva? I zkušební komisař se musí vyvíjet, protože učit se musíme stále, i kdyby to mělo být chybami. Moje představa udělit někomu mladšímu stv Dan dnes je, že by musel být jako Jindra Pilmann, Hanka Vašíčková apod. tedy u těch, kdy jsem nikdy nezapochoval, že mistrovský stupeň byl udělen oprávněně. U dříve narozených je situace trochu jednodušší. Za roky společného cvičení s nimi získávám jistotu nejen z pohledu samotné demonstrace karate, ale i z pohledu morálních vlastností, obětavosti a vytrvalosti, že černý pás je udělen oprávněně. 1. Dan-černý pás byl udělen těm, kterých si vážím z důvodů již popsaných: **Petra ANDRŠOVÁ, Pavla ŠIMONOVÁ a Jan SLEZÁK**. Myslím že můžu zde nejen za sebe, ale za všechny z našeho klubu novým mistrům poblahopřát s přáním, aby je vytrvalost, energie a hlavně zdraví neopouštělo při další cestě DÓ.

LETNÍ KEMP OPĚT AKCÍ MIMOŘÁDNÝCH ZÁŽITKŮ

Pokud se budeme bavit o letním kempu, byly to prostě hodně dopředu nervy jestli proběhne, za jakých opatření a zdali ho vůbec dotáhneme dokonce, tedy běžné starosti dnešní doby. Skvělé bylo, že se všichni dostavili zdraví a že několikaměsíční příprava kempu nepřišla nazmar. Na kempu se opět podařilo shromáždit starší i mladší borce kteří makali a bavili se v naprosté pohodě a bylo takovým malým zázrakem v dnešní rozhádané době, kdy se populace dělí na „pro tyto či proti nim“ nebo na schvalovače či odpůrce. Zkrátka měli jsme na starosti pouze karate, což bych doporučoval všem, jako očistnou kúru od medií ovlivňující myšlení lidí, nebo od chytrolínů, kteří vědí vše nejlépe a přesně. Prostě z mého pohledu 14 dní naprosté pohody. Popisovat všechny zážitky, všechny akce a soutěže by zde zabralo jeden celý zpravodaj tak že asi nejlepší bude shlédnout video z kempu, i když při nejlepší vůli ani zde nešlo zakomponovat vše. Každodenní rozcvičky byly tentokrát zaměřeny jednak na funkci technik při správném provedení a jednak každé ráno běhací 1.km měl přesvědčit i ty nejzatvrzelejší nespportovce, že na běhání se neumírá. Jako vždy každodenní nácvik kata i kumite měl jedinou úlohu a to vysvětlit a nacvičit funkci koordinace pohybů a tím se při správném individuálním tréninku dostat na vrchol. Součástí byla jako vždy příprava na vyšší STV, kobudo včetně sebe-

obranu se stalo též kempovou tradicí. Že zkoušky dopadly dobře jen demonstrovalo, že většina borců si nepřijela pouze užít část prázdnin v kolektivu, ale snažila se něco v cestě být lepším udělat. Stejně tradičně proběhly soutěže MČR kobudo, Iron karateka, soutěž kata „O pohár Kesl ryu“ a další. Jako vždy proběhl úspěšně i karneval na té-

ma filmové postavy. Pokud alespoň telegraficky: **Soutěž kata 8-7kyu** 1.místo Bára Hořínková, 2.Laura Hořínková, 3.Veronika Dvořáková, 6-5.kyu 1.místo Timon Pater, 2.Lucie Kuncová, 3.Kristýna Dvořáková, +4kyu 1.místo Jáchym Hořák, 2.Lucka Paterová, 3.Mikuláš Pater. V soutěži **MČR kobudo** 1.místo Jáchym Hořák, 2.Vojta Andrš, 3.Zdeněk Šimon, 1.místo Kačka Slezáková, 2.Marek Kučera, 3.Daniel Jansa, kategorie 7-8.kyu 1.místo Barča Hořínková, 2.Natálka Černá, 3.Veronika Dvořáková. V soutěži **Iron karateka**, která se skládala z maratonu, super klickaře, sprintera a krosové dráhy: 1.místo Marek Kučera, 2.Slezák Jan, 3.Zdeněk Šimon, 1.místo Štěpán Kunc, 2.Timon Pater, 3.Tomáš Zatloukal, 1.místo Lucka Paterová, 2.Terza Sibřínová, 3.Bára Hořínková. Jak bylo již psáno, o kempu by se dala napsat slabší knížka, ale místa málo, tak snad jen že nejlepším týmem se stal tým 1“ Jáchyma Hořáka (I.Neufingerová, L.Paterová, K.Slezáková, V.Dvořáková, F.Kříž D.Hess, L.Juránek). Nejlepším karatekou kempu se nakonec stali Lucka Paterová, Bára Hořínková a začátečník Marek Duchoslav. A zde je to opravdu již vše. Díky Kačce Hance, Anežce, Jindrovi, Vášovi, hlavním koordinátorům kempu a díky všem náčelníkům týmů. Díky nim byt ten náš kemp opravdu super akcí.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

aneb druhá šance.. pokračování ze zpr.2-2021. Když jsem v minulém zpravodaji končil vzpomínáním na ME v Birminghamu, přemýšlel jsem jak udělat další vzpomínání atraktivní, protože život sportovce se stává pomalu ale jistě stereotypní, trénink, soutěž a tak pořád do kola. V karate však máme tu výhodu, že se pouze o sport nejedná, ale pokud i pouze částečně pochopíme odkaz starých mistrů, jedná se o určité životní naplnění. Tím je možné zahrnovat do vzpomínek karate prakticky cokoliv. Každý rok byl naplněn domácími i zahraničními zážitky, tak že vzpomínky spíše telegraficky. Vždy velkou událostí byly svatby našich členů, protože karate pokud se bere správně, je to pro všechny druhá rodina. Tak že určitě nezapomenutelná svatba byla Dity Janouškové s Italem G.Ferreti a Markétky Kostínkové. Vůbec jsme tak ně-

tryně Evropy. Akce střídala akce a to byl teprve duben. Ve stejném měsíci jsme se vydali jako takový reprezentační předvoj na turnaj VC Švédska do Öslov pořádaný další výraznou osobností karate Pepou Rajchertem a rozhodně byl ve znamení úspěchů naší reprezentace, ať to byla Ivča Keslová, Helča Vocelová, Jana Breburdová, Pepa Pekarovič, Tomáš Dvořák atd. a i mě se podařila první mezinárodní medaile ze „západu“ Pak rovnou ze Švédska napojení na zbytek naší reprezentace a vzhů-

ru trajektem na ME do Helsinek. Na ME naši rozhodně nepropadli, ale na medaile bylo třeba ještě počkat. Ale zážitky a setkání s těmi nejlepšími v Evropě byly poučné a nezapomenutelné. Letní soustředění s reprezentací proběhlo jako vždy na vysoké úrovni i jako příprava na podzimní MS WSKA, tedy tradiční MS Shotokanu. Co bylo v té době hodně dobré, že určitou část širší reprezentace tvořili borci našeho klubu, tak že

ru trajektem na ME do Helsinek. Na ME naši rozhodně nepropadli, ale na medaile bylo třeba ještě počkat. Ale zážitky a setkání s těmi nejlepšími v Evropě byly poučné a nezapomenutelné. Letní soustředění s reprezentací proběhlo jako vždy na vysoké úrovni i jako příprava na podzimní MS WSKA, tedy tradiční MS Shotokanu. Co bylo v té době hodně dobré, že určitou část širší reprezentace tvořili borci našeho klubu, tak že

jak žili všichni rodině a akce karate i akce osobní prožívali společně. Rok 1995 začal pro mě famózně, byl jsem jmenován do týmu reprezentace jako asistent na kata a se šéfem tehdejší reprezentace a mým přítelem Pepou Talpou to byla naprosto skvělá spolupráce a na úspěchy, kterých jsme tehdy s reprezentací kata i kumite dosáhli těžko kdokoli po čase navazoval. Než jsem se jako reprezentační trenér mohl pořádně „rozšoupnout“, klubové srdce vždy na prvním místě zaplesalo na Přeboru Prahy, kde jsme nenechali nikoho na pochybách, kdo je v Praze bezkonkurenčně nejlepší. Myslím že tehdy ostatní kluby nejvíce „bolelo“, že nejspěšnější tým dostal odměnu tisíc Kč.. Jen pro příklad, kata ženy 1. Ivča Keslová, 2. Helča Vocelová, 3. Jana Breburdová, 4. Maruška Kostínková, 5. R. Starostková.. Všechny naše. Po zasedání parlamentu v Plzni jsem byl zvolen jako předseda trenérsko-metodické komise a tak se dalo říct, že jsme stál tehdy na samém „Olympu“ trenérské činnosti. To ale nebránilo, abychom s Lukášem Hofnerem a Milošem Flekem dělali na obhajobu titulu ČR v kata tým, ale pochopitelně železek v ohni jsme měli více jak dost a tak

se cvičilo kde se dalo. Nakonec vše skvělé. Kata ženy Ivča 2. místo a Helča 3. Oba týmy získaly opět titul mistra ČR a aby toho nebylo málo tým muži 3. místo také náš a ženy 3. místo tým též z našeho SK. Zimní soustředění se hodně omladilo, ale je prostě dáno dobou a nezbyvá než doufat, že si opět vychováme borce v karate největší. Sotva jsme „vydýchali“ zimní soustředění v Nespících, byl zde výjezd do Holandska na velmi prestižní turnaj Dutch OPEN. A mini reprezentace spokojenost. Ivča Keslová stupně vítězů a hned stříbro. Porážka jen od mis-

se cvičilo kde se dalo. Nakonec vše skvělé. Kata ženy Ivča 2. místo a Helča 3. Oba týmy získaly opět titul mistra ČR a aby toho nebylo málo tým muži 3. místo také náš a ženy 3. místo tým též z našeho SK. Zimní soustředění se hodně omladilo, ale je prostě dáno dobou a nezbyvá než doufat, že si opět vychováme borce v karate největší. Sotva jsme „vydýchali“ zimní soustředění v Nespících, byl zde výjezd do Holandska na velmi prestižní turnaj Dutch OPEN. A mini reprezentace spokojenost. Ivča Keslová stupně vítězů a hned stříbro. Porážka jen od mis-

k nějakému zanedbávání našich borců docházet nemohlo, pravdou bylo, že i mládež potřebovala nejen odborný dohled, ale z hlediska motivace mimo domácích soutěží i nějakou tu zahraniční. Pokud zavzpomínáme na výjezd do Itálie-Janov, název by měl být: „Jak naši mladí borci doslova dobyli Janov“. Díky nesmírně obětavým řidičům a kamarádům Kamilovi Měšťákoví a jeho bratrovi se vydala výprava za mistrem a pozdějším přítelem Sassem Massimem. Všechny naše naděje se prezentovali ve velkém stylu a většinou byli

těmi kteří později vynikli nejen na domácí půdě ale i v zahraničí. Jen namátkou Jindra Pilmann, Vojta Tesárek, Veronika Jelínková, Anežka Kotěrová, Monika Vojtová, Miša Měšťáková a další...

Pochopitelně vzpomínky by neměly sklouznout pouze k soutěžím, ale každý výjezd měl svoje kouzlo, plno zážitků k těm úsměvným jak Hendrych házel sekanou, která mu už po přesunu nejela, ze střechy našeho ubytování a složitě jsme vysvětlovali kolemdoucimu Italovi, proč mu přistála na hlavě. Časy to byly krásné, nikdo si na nic alespoň dočasně :-), nehrál, a kdo si na něco později hrál... ten už vlastně karate dávno nedělal... Pokračování přístě...